

การจัดการความเสี่ยง (RM) และ การจัดการความรู้ (KM)

ผลการดำเนินงาน

เขียนอธิบายผลการดำเนินงานตามหลัก ADLI ให้เขียนเป็นแนวทางซึ่งมีการจัดขั้นตอนไวเปนลำดับ สามารถทำซ้ำได้ และแสดงการใช้ข้อมูลและสารสนเทศเพื่อให้เกิดการเรียนรู้ แนวทางจะมีความเป็นระบบ ถ้าหากมีการสร้างโอกาสในการประเมิน การปรับปรุง และการแบ่งปัน รวมอยู่ด้วย จนส่งผลให้แนวทางนั้น มีระดับความสมบูรณ์ยิ่งขึ้น

ระบบ ADLI

Approach (A) : แนวทาง หมายถึง วิธีการที่องค์กรใช้ในการดำเนินกระบวนการ

Deployment (D) : การถ่ายทอดสู่การปฏิบัติ หมายถึง ความครอบคลุมและทั่วถึงของการนำแนวทางไปดำเนินการ

Learning (L) : การเรียนรู้ หมายถึง ความรู้หรือทักษะใหม่ที่ได้รับการประเมิน การศึกษา ประสพการณ์ และ

นวัตกรรม

Integration (I) : การบูรณาการ หมายถึง การประสานกลมกลืนกันของแผน กระบวนการ สารสนเทศ การจัดสรรทรัพยากร

ขีดความสามารถและอัตรากำลังของบุคลากร การปฏิบัติการ ผลลัพธ์ และการวิเคราะห์ เพื่อสนับสนุนเป้าประสงค์ที่สำคัญขององค์กร/หน่วยงาน

รายงานผลการดำเนินงาน ดังนี้

1. สถาบันได้ดำเนินงานตามแผนบริหารความเสี่ยง ที่เป็นผลจากการวิเคราะห์และระบุปัจจัยเสี่ยงที่เกิดจากปัจจัยภายนอก หรือปัจจัยที่ไม่สามารถควบคุมได้ที่ส่งผลต่อการดำเนินงานตามพันธกิจของสำนักวิชา/สถาบัน (แผนบริหารความเสี่ยง ปีงบประมาณ พ.ศ. 2568)
2. การกำกับติดตามส่งเสริมสนับสนุนให้ทุกหน่วยงานในสถาบันมีการดำเนินการจัดการความรู้ตามระบบ (KM)

รายงานผลการดำเนินงาน ดังนี้

สถาบันได้ดำเนินงานตามแผนบริหารความเสี่ยง ที่เป็นผลจากการวิเคราะห์และระบุปัจจัยเสี่ยงที่เกิดจากปัจจัยภายนอก หรือปัจจัยที่ไม่สามารถควบคุมได้ที่ส่งผลต่อการดำเนินงานตามพันธกิจของสำนักวิชา/สถาบัน (แผนบริหารความเสี่ยง ปีงบประมาณ พ.ศ. 2568)

(A : Approach) วิธีการหรือแนวปฏิบัติ

1. มหาวิทยาลัยได้กำหนดกระบวนการบริหารความเสี่ยงของมหาวิทยาลัยขึ้นอย่างเป็นระบบ โดยเน้นวิธีการสื่อสารสองช่องทางคือ ระดับล่างขึ้นบน (Bottom Up) โดยอยู่ในรูปแบบที่มีการรายงานจาก คณะทำงานบริหารความเสี่ยงและการควบคุมภายในประจำหน่วยงาน รายงานต่อ คณะกรรมการบริหารความเสี่ยงและการควบคุมภายในระดับมหาวิทยาลัย และเสนอต่อ คณะกรรมการบริหารความเสี่ยงระดับสภา และจากระดับบนลงล่าง (Top Down) ในรูปแบบนโยบายลงสู่การปฏิบัติจาก คณะกรรมการบริหารความเสี่ยงระดับสภา ลงมายัง คณะกรรมการบริหารความเสี่ยงและการควบคุมภายในระดับมหาวิทยาลัย ได้สั่งการมาถึง คณะทำงานบริหารความเสี่ยงและการควบคุมภายในประจำหน่วยงาน

2. เพื่อให้มหาวิทยาลัยบรรลุวัตถุประสงค์ในการบริหารจัดการความเสี่ยง คณะกรรมการบริหารความเสี่ยงในระดับมหาวิทยาลัย จึงได้กำหนดกระบวนการบริหารความเสี่ยงของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี ออกเป็น 8 ขั้นตอน ดังนี้



3. ยกระดับการบริหารความเสี่ยงของมหาวิทยาลัยให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น ด้วยการพัฒนาระบบการบริหารความเสี่ยงร่วมกับ “คณะกรรมการบริหารความเสี่ยง มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี” ที่แต่งตั้งโดยสภามหาวิทยาลัย ประกอบด้วย

- กรรมการสภามหาวิทยาลัยผู้ทรงคุณวุฒิเป็นประธานกรรมการ
- ผู้ทรงคุณวุฒิภายนอกที่มีความรู้และความเชี่ยวชาญด้านการบริหารความเสี่ยงเป็นกรรมการ

โดยคณะกรรมการชุดดังกล่าวมีบทบาทหน้าที่ในการกำกับดูแลระบบงานด้านการบริหารความเสี่ยง สอบทานนโยบาย และวิธีปฏิบัติงานด้านการบริหารความเสี่ยง สอบทานแผนบริหารความเสี่ยงและผลการประเมินผลการบริหารความเสี่ยง เพื่อให้ข้อสังเกต/ข้อเสนอแนะ และมาตรการปรับปรุงและพัฒนาการบริหารความเสี่ยง ของมหาวิทยาลัย

(D : Deploy) การถ่ายทอดสู่การปฏิบัติ

1. มหาวิทยาลัยได้นำกรอบแนวทางการดำเนินงานจากวิธีการหรือแนวปฏิบัติดังกล่าวมาสื่อสารให้กับทุกหน่วยงานในมหาวิทยาลัยได้รับทราบ และดำเนินการจัดทำแผนบริหารความเสี่ยง โดยแบ่งออกเป็น 4 ระดับ ได้แก่ (1) แผนบริหารความเสี่ยงระดับงานโครงการ (2) แผนบริหารความเสี่ยงระดับหน่วยงาน (3) แผนบริหารความเสี่ยงระดับมหาวิทยาลัย และ (4) แผนบริหารความเสี่ยงด้านการป้องกันและปราบปรามการทุจริต โดยกำหนดกรอบการจัดทำแผนบริหารความเสี่ยงที่เริ่มจากแผนกลยุทธ์ตามแผนยุทธศาสตร์หลักของมหาวิทยาลัยไปสู่แผนบริหารความเสี่ยงในทุกระดับ

2. การจัดทำแผนบริหารความเสี่ยงในแต่ละระดับจะกำหนดผู้รับผิดชอบ (Risk Owner) อย่างชัดเจน



โดยให้มีการจัดทำแผนและรายงานผลการดำเนินงานตามแผนบริหารความเสี่ยงเสนอต่อคณะกรรมการบริหารความเสี่ยงและการควบคุมภายในระดับ

มหาวิทยาลัย และดำเนินการปรับปรุงแก้ไขตามข้อสังเกต/ข้อเสนอแนะของคณะกรรมการฯ (หากมี)

3. มหาวิทยาลัยได้จัดทำแผนยุทธศาสตร์มหาวิทยาลัยว่าด้วยการป้องกันการทุจริตขึ้น เพื่อระบุมอบทิศทางการมีส่วนร่วมในการดำเนินการร่วมกัน ในการบริหารความเสี่ยงอันเกิดจากการทุจริต ไม่ให้เกิดขึ้นในมหาวิทยาลัยอย่างเป็นรูปธรรม โดยได้มีการสื่อสารให้กับประชาคมในมหาวิทยาลัยได้รับทราบและดำเนินการจัดทำแผนบริหารความเสี่ยงด้านการป้องกันและปราบปรามการทุจริตระดับหน่วยงานขึ้น เพื่อใช้กรอบในการดำเนินงานและรายงานต่อคณะกรรมการบริหารความเสี่ยงและการควบคุมภายในระดับมหาวิทยาลัย

4. มหาวิทยาลัยได้เข้าร่วมการประเมินคุณธรรมและความโปร่งใส ในการดำเนินงานของหน่วยงานภาครัฐ (ITA) โดยนำแผนยุทธศาสตร์มหาวิทยาลัยว่าด้วยการป้องกันการทุจริตและแผนปฏิบัติการป้องกันการปราบปรามการทุจริตระดับหน่วยงานเผยแพร่ให้กับหน่วยงานภายนอกได้รับทราบเพื่อแสดงเจตนารมณ์ในการมุ่งเน้นและป้องกันการทุจริต และพัฒนาด้านคุณธรรมและความโปร่งใสขององค์กร

(L : Learning) การเรียนรู้

1. มหาวิทยาลัยมีการติดตามการดำเนินงานตามแผนบริหารความเสี่ยงในทุกระดับว่าการดำเนินงานเป็นไปตามตัวชี้วัดความเสี่ยง (KRI) ที่กำหนดไว้หรือไม่ โดยวิเคราะห์ผลการดำเนินงานตามตารางเมทริกซ์ความเสี่ยงเพื่อประเมินระดับความเสี่ยงคงเหลือและจัดทำรายงานผลการบริหารความเสี่ยงและนำเสนอผลการดำเนินงานให้กับหน่วยตรวจสอบภายในซึ่งมีหน้าที่ในการสอบทานความเสี่ยงในระดับหน่วยงาน ระดับมหาวิทยาลัย และรายงานผลการสอบทานแผนการบริหารความเสี่ยงระดับมหาวิทยาลัยและแผนการปรับปรุงการควบคุมภายในระดับหน่วยงานต่อคณะกรรมการบริหารความเสี่ยงของมหาวิทยาลัย เป็นประจำทุกปีงบประมาณ โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อให้มหาวิทยาลัยมีความเชื่อมั่นอย่างสมเหตุสมผลว่าการดำเนินกิจกรรมการควบคุมของหน่วยงานมีความเหมาะสม รัดกุม และเชื่อถือได้ ทำให้มหาวิทยาลัยสามารถควบคุมความเสี่ยงให้อยู่ในระดับที่ยอมรับได้

2. มีการติดตามผลการดำเนินงานตามแผนบริหารความเสี่ยงด้านการป้องกันและปราบปรามการทุจริต เพื่อประเมินความก้าวหน้าและประสิทธิผลของมาตรการควบคุมความเสี่ยงด้านการทุจริต ติดตามการดำเนินงานของหน่วยงานให้เป็นไปตามแผนที่กำหนด ลดโอกาสและผลกระทบจากการทุจริต สร้างความโปร่งใส ตรวจสอบได้ และนำผลการติดตามไปปรับปรุงมาตรการควบคุมให้มีประสิทธิภาพอย่างต่อเนื่อง อันจะนำไปสู่การบริหารจัดการองค์กรตามหลักธรรมาภิบาลและการบรรลุเป้าหมายของมหาวิทยาลัยอย่างยั่งยืน

3. หลังจากวิเคราะห์ผลการดำเนินงานตามแผนบริหารความเสี่ยงแล้วพบว่าระดับความเสี่ยงคงเหลือไม่เป็นไปตามเป้าหมายหรือไม่อยู่ในระดับที่ยอมรับได้ หรือยังอยู่ในระดับสูงหรือสูงมาก (High / Very High) ทางมหาวิทยาลัยจะมอบหมาย Risk Owner ดำเนินการวิเคราะห์สาเหตุ ทบทวนและกำหนดมาตรการบริหารความเสี่ยงเพิ่มเติม พร้อมจัดทำแผนปฏิบัติการแก้ไข ปรับปรุง และติดตามผลอย่างใกล้ชิด จนกว่าระดับความเสี่ยงจะลดลงสู่ระดับที่ยอมรับได้ และรายงานผลต่อผู้บริหารหรือคณะกรรมการตามลำดับ ซึ่งสอดคล้องกับแนวทางของ COSO ERM และหลักการบริหารความเสี่ยงภาครัฐที่เน้นการปรับปรุงมาตรการอย่างต่อเนื่อง (Continuous Improvement) จนกว่าความเสี่ยงจะอยู่ในระดับที่ยอมรับได้ (Acceptable Level of Risk) และเพื่อให้มั่นใจได้ว่าจะไม่ส่งผลกระทบต่อการบรรลุเป้าหมายของการดำเนินการตามแผนการบริหารความเสี่ยง และเป้าหมายการดำเนินงานของมหาวิทยาลัย

(I : Integration) การบูรณาการ

1. มหาวิทยาลัยมีการพัฒนาระบบเครือข่ายคอมพิวเตอร์ RM SUT มาใช้ในการดำเนินงานตามกระบวนการบริหารความเสี่ยงตั้งแต่การระบุปัจจัยเสี่ยง การวิเคราะห์ความเสี่ยง วิธีการจัดการความเสี่ยง การกำหนดตัวชี้วัดความเสี่ยง KRI เพื่อให้แผนการบริหารความเสี่ยงมีความเหมาะสม รัดกุม และมั่นใจได้ว่าสามารถบริหารเพื่อลดความเสี่ยงลงได้ตามเป้าหมายที่กำหนด รวมถึงเป็นช่องทางในการรายงานผลการบริหารความเสี่ยง เพื่อที่มหาวิทยาลัยจักได้นำข้อมูลดังกล่าวมาวิเคราะห์ สังเคราะห์ และใช้ประกอบการตัดสินใจเชิงบริหาร ดังนี้

- วิเคราะห์สถานะความเสี่ยงของมหาวิทยาลัย (Risk Assessment Review)
- เปรียบเทียบระดับความเสี่ยงก่อนดำเนินการ (Inherent Risk) และหลังดำเนินการ (Residual Risk)
- เปรียบเทียบกับเป้าหมายความเสี่ยง (Target Risk Level)
- วิเคราะห์แนวโน้มความเสี่ยง (Risk Trend) ว่าเพิ่มขึ้น ลดลง หรือคงเดิม
- พิจารณาว่าความเสี่ยงใดอยู่ในระดับที่ยอมรับได้ (Acceptable) หรือยังต้องดำเนินการเพิ่มเติม

2. จากการดำเนินงานร่วมกับคณะกรรมการบริหารความเสี่ยงระดับสภา มหาวิทยาลัยได้นำกลไกการค้นหาประเด็นความเสี่ยงเพื่อให้ได้ประเด็นความเสี่ยงที่แท้จริงมาบริหารจัดการ โดยเริ่มจากการสแกน Risk ทั้งองค์กร จากอดีตจนถึงปัจจุบันและคาดการณ์ความเสี่ยงในอนาคตจนได้ชุด Potential Risk Menu นำมาวิเคราะห์ผ่านชุดกระบวนการที่ชัดเจนในการหา Key Risk เพื่อนำไปสู่ Key Drive โดยแสดงให้เห็นถึงการนำชุด Potential Risk Menu มาจัดกลุ่มและแยกประเภทความเสี่ยง คัดแยกระหว่างความเสี่ยงกับปัญหา นำความเสี่ยงที่เหลือเข้าสู่กระบวนการมีส่วนร่วมของผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย เช่น สำนักวิชาฯ เพื่อหาว่าประเด็นดังกล่าวยังเป็นความเสี่ยงใช่หรือไม่และยังมิอยู่ในปัจจุบันหรือไม่ และนำข้อมูลที่ได้จากการมีส่วนร่วมมาหาข้อมูลเชิงประจักษ์และเลือกประเด็นความเสี่ยงที่มีความสำคัญและผลกระทบสูงมาจัดทำแผนบริหารความเสี่ยงระดับมหาวิทยาลัย

3. เพื่อให้กระบวนการบริหารจัดการความเสี่ยงที่มีอยู่ มีประสิทธิภาพสูง คล่องตัว มหาวิทยาลัยจึงได้นำเครื่องมือ Bow Tie Diagram (BTB) มาช่วยในการวิเคราะห์ในประเด็นต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับความเสี่ยง ทั้งสาเหตุ ผลกระทบ กลไกการควบคุมต่าง ๆ แผนการดำเนินงานเพื่อจัดการความเสี่ยง โดยแสดงแยกให้เห็นทั้งกลไกควบคุมเดิมที่มีอยู่แล้ว (Exitsting Control) จนมาถึงกิจกรรมควบคุมที่ดำเนินการในปัจจุบันเพื่อค้นหาวิธีการจัดการความเสี่ยงและนำไปจัดทำแผนบริหารความเสี่ยงเพื่อบริหารจัดการความเสี่ยงต่อไป

.....

2. การกำกับติดตามส่งเสริมสนับสนุนให้ทุกหน่วยงานในสถาบันมีการดำเนินการจัดการความรู้ตามระบบ (KM)

(A : Approach) วิธีการหรือแนวปฏิบัติ

มหาวิทยาลัยได้ดำเนินการบริหารจัดการความรู้ภายใต้ทิศทางและกรอบแนวทางการพัฒนามหาวิทยาลัยที่กำหนดไว้ในยุทธศาสตร์การพัฒนามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี ระยะที่ 13 (พ.ศ. 2566-2570) และสอดคล้องกับเกณฑ์ EdPEx หมวดที่ 4 ข้อที่ 4.2 (ข) ส่งเสริมพัฒนากระบวนการจัดการความรู้ (Knowledge Management) ของมหาวิทยาลัยทั้งระบบ เพื่อให้เกิดแนวปฏิบัติที่ดีและนำความรู้ไปใช้ประโยชน์ได้จริง โดยมีคณะกรรมการบริหารจัดการความรู้ (Knowledge Management : KM) มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี ได้กำหนดกรอบการจัดทำแผนปฏิบัติการจัดการความรู้ ออกเป็น 2 ระดับ ได้แก่

1. **ระดับมหาวิทยาลัย** เป็นการสื่อสารระดับบนลงล่าง (Top Down) ในรูปแบบที่คณะกรรมการบริหารจัดการความรู้ (Knowledge Management : KM) มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี ส่งการมายังคณะทำงานบริหารจัดการความรู้ประจำหน่วยงาน โดยพิจารณาภาพรวมขององค์กรจาก วิสัยทัศน์ / พันธกิจ / ประเด็นยุทธศาสตร์ และกระบวนการเพื่อนำมากำหนดขอบเขตขององค์ความรู้ (KM Focus Area) ที่มีความสำคัญ มีความจำเป็นต่อการสนับสนุนพันธกิจ ประเด็นยุทธศาสตร์ และกระบวนการต่าง ๆ ที่สามารถนำ KM มาช่วยเพื่อเป้าหมายในการบรรลุวิสัยทัศน์และพันธกิจขององค์กร

2. **ระดับหน่วยงาน** เป็นการสื่อสารระดับล่างขึ้นบน (Bottom Up) ในรูปแบบที่มีการรายงานจากคณะทำงานจัดการความรู้ประจำหน่วยงานต่อคณะกรรมการบริหาร โดยพิจารณาภาพรวมของหน่วยงานจาก วิสัยทัศน์ / พันธกิจ / ประเด็นยุทธศาสตร์ และกระบวนการของหน่วยงาน เพื่อนำมากำหนดขอบเขตขององค์ความรู้ (KM Focus Area) เพื่อการนำ KM มาช่วยเพื่อเป้าหมายในการบรรลุพันธกิจของหน่วยงาน

เมื่อกำหนดขอบเขตขององค์ความรู้ (KM Focus Area) ที่ชัดเจนแล้วให้นำมาจัดทำแผนปฏิบัติการจัดการความรู้ (KM Action Plan) ซึ่งเป็นแผนที่แสดงถึงรายละเอียดการดำเนินงาน ซึ่งประกอบด้วยเป้าหมาย โครงการ ตัวชี้วัดความสำเร็จในระดับผลผลิตและผลลัพธ์ และกระบวนการจัดการความรู้ (Knowledge Management Process) มาเป็นกรอบในการจัดทำแผนการจัดการความรู้ 7 ขั้นตอน ดังนี้





(D : Deploy) การถ่ายทอดสู่การปฏิบัติ

- มหาวิทยาลัยได้นำกรอบแนวทางการดำเนินงานจากข้อ 1 มาสื่อสารให้กับทุกหน่วยงานในมหาวิทยาลัยได้รับทราบ และดำเนินการจัดทำแผนปฏิบัติการจัดการความรู้ โดยแบ่งออกเป็น 2 ระดับ ได้แก่ (1) แผนปฏิบัติการจัดการความรู้ระดับหน่วยงาน (2) แผนปฏิบัติการจัดการความรู้ระดับมหาวิทยาลัย โดยกำหนดกรอบการจัดทำแผนปฏิบัติการจัดการความรู้ โดยเริ่มจากเป้าหมายโครงการ ตัวชี้วัดความสำเร็จในระดับผลผลิต และผลลัพธ์ และกระบวนการจัดการความรู้ (Knowledge Management Process) มาเป็นกรอบในการจัดทำแผนปฏิบัติการจัดการความรู้ต่อไป
- โดยการจัดทำแผนปฏิบัติการจัดการความรู้ในแต่ละระดับจะกำหนดผู้รับผิดชอบดำเนินการชัดเจน ได้แก่ (1) แผนปฏิบัติการจัดการความรู้ระดับหน่วยงานผู้รับผิดชอบได้แก่คณะทำงานบริหารจัดการความรู้ประจำหน่วยงาน (2) แผนปฏิบัติการจัดการความรู้ระดับมหาวิทยาลัยผู้รับผิดชอบได้แก่ Platform ที่เกี่ยวข้องกับองค์ความรู้ นั้น ๆ และรายงานต่อคณะกรรมการบริหารจัดการความรู้ (Knowledge Management : KM) มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี



(L : Learning) การเรียนรู้

การเรียนรู้ของบุคลากรเป็นหัวใจสำคัญของการจัดการความรู้ โดยองค์ความรู้ที่เกิดจากการปฏิบัติงาน การแลกเปลี่ยนเรียนรู้ และประสบการณ์ของบุคลากร จะถูกนำมาพัฒนา ต่อยอด และสร้างเป็นองค์ความรู้ใหม่อย่างต่อเนื่อง ส่งผลให้องค์กรมีฐานความรู้ที่เพิ่มพูนและทันต่อการเปลี่ยนแปลงอยู่เสมอ

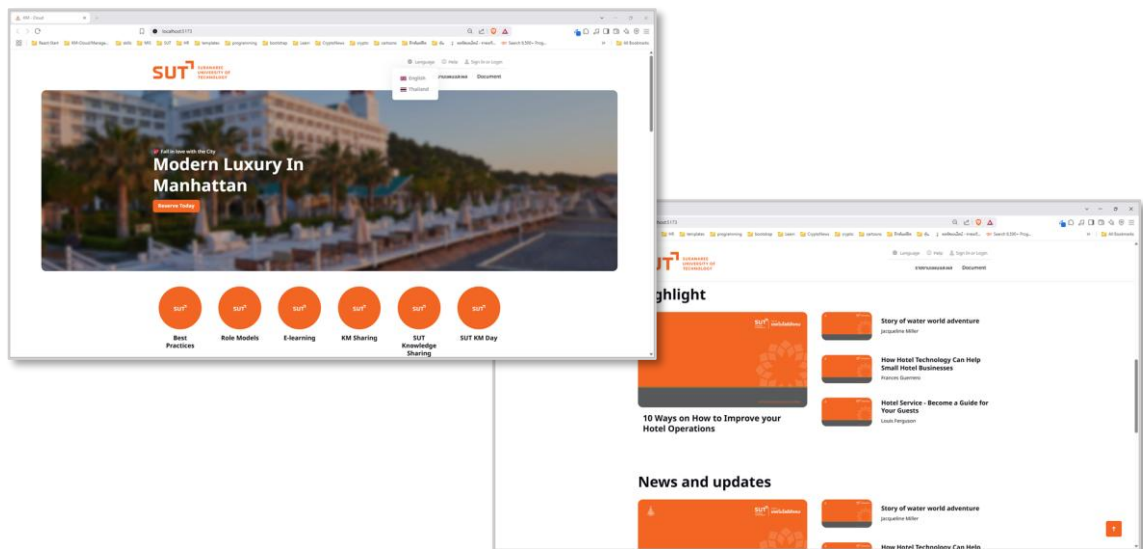
มหาวิทยาลัยจึงมุ่งส่งเสริมให้เกิด “วงจรการเรียนรู้ (Learning Cycle)” ที่เชื่อมโยงการสร้าง การแบ่งปัน และการนำความรู้ไปใช้ประโยชน์ในการปฏิบัติงาน การตัดสินใจ และการแก้ไขปัญหาอย่างเป็นระบบ ควบคู่กับการพัฒนาระบบติดตาม ตรวจสอบ และประเมินผลการดำเนินงานอย่างต่อเนื่อง เพื่อนำผลที่ได้มาปรับปรุงและยกระดับประสิทธิภาพและประสิทธิผลของการดำเนินงาน อันจะนำไปสู่การพัฒนาองค์กรแห่งการเรียนรู้อย่างยั่งยืน และเป็นกรอบแนวทางสำคัญในการขับเคลื่อนการจัดการความรู้ของมหาวิทยาลัย

1. มหาวิทยาลัยมีการติดตามการดำเนินงานตามแผนปฏิบัติการการจัดการความรู้ ระดับหน่วยงานและระดับมหาวิทยาลัยอย่างเป็นระบบ และจัดทำสรุปผลการดำเนินงานของแต่ละหน่วยงานตามตัวชี้วัด พร้อมทั้งสรุปผลประเมินในภาพรวมเสนอต่อคณะกรรมการบริหารจัดการความรู้ของมหาวิทยาลัยเป็นประจำทุกปีงบประมาณ โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อให้มหาวิทยาลัยมีข้อมูลสำหรับประกอบการบริหารจัดการความรู้ของมหาวิทยาลัยให้บรรลุตามเป้าหมายที่กำหนด และมีประสิทธิภาพสูงสุด

2. มหาวิทยาลัยให้ความสำคัญและสนับสนุนด้านการจัดการความรู้ของมหาวิทยาลัยโดยการจัดกิจกรรมและหรือส่งบุคลากรเข้าร่วมโครงการและกิจกรรมแลกเปลี่ยนเรียนรู้ต่าง ๆ เช่น การจัดกิจกรรม การแลกเปลี่ยนเรียนรู้ (Knowledge Sharing) เพื่อส่งเสริมให้เกิดการเรียนรู้และการพัฒนาแนวปฏิบัติในเรื่องที่อยู่ในความสนใจและตอบสนองต่อยุทธศาสตร์ของมหาวิทยาลัย และเพื่อให้ได้แนวปฏิบัติที่ดีที่เป็นเลิศ สามารถสร้างองค์ความรู้และแบ่งปันความรู้ไปทั่วทั้งมหาวิทยาลัย และเพื่อเป็นการสร้างบรรยากาศการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ พร้อมทั้งกระตุ้นให้เกิดการนำผลการจัดการความรู้ไปใช้ในการปรับปรุงและพัฒนาการดำเนินงานได้อย่างเป็นรูปธรรม โดยบุคลากรที่เข้าร่วมกิจกรรมได้รับความรู้และเกิดความเข้าใจ สามารถทำหน้าที่เป็นผู้ช่วยในการให้ความรู้ ชี้แนะและอบรมให้ความรู้แก่ทีมจัดการความรู้ของหน่วยงานรวมถึงในระดับมหาวิทยาลัยได้

(I : Integration) การบูรณาการ

1. มหาวิทยาลัยอยู่ระหว่างการพัฒนาเว็บไซต์คอมพิวเตอร์เพื่อการจัดทำแผนปฏิบัติการจัดการความรู้ SUT knowledge management system โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อนำมาใช้ในการดำเนินงานตามกระบวนการจัดการความรู้ตั้งแต่การเชื่อมโยงจากพัฒนามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี ระยะที่ 13 (พ.ศ. 2566-2570) และการเชื่อมโยงกับเกณฑ์ EdPEx หมวดที่ 4 ข้อที่ 4.2 (ข) ลงมาสู่แผนปฏิบัติการจัดการความรู้ของมหาวิทยาลัย จนถึงกระบวนการติดตามผลการดำเนินงานและการจัดทำรายงานสรุปแผนและผลการดำเนินงาน และระบบ SUT KM-Cloud เพื่อจัดเก็บข้อมูลตามยุทธศาสตร์หรือพันธกิจของมหาวิทยาลัย และข้อมูลหรือผลงานหรือความรู้ต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นในหน่วยงานและมหาวิทยาลัยไว้ใน SUT KM-cloud เพื่อเผยแพร่ให้บุคคลทั่วไปได้เข้าไปศึกษาและใช้ประโยชน์



2. การติดตามการนำองค์ความรู้ไปใช้ในการผลักดันการบรรลุพันธกิจและยุทธศาสตร์ และการนำองค์ความรู้ที่มีศักยภาพไปสู่ Product innovation กระบวนการขับเคลื่อนและการจัดการนวัตกรรม และนำไปสู่ Process innovation เช่น โครงการ STARS ซึ่งมีการถ่ายทอดองค์ความรู้ความเป็นอาจารย์มืออาชีพผ่านระบบ mitraจารย์และอาจารย์ต้นแบบด้านการสอน เพื่อพัฒนาสมรรถนะหลักในเรื่องการจัดการเรียนการสอนส่งผลให้ มทส. มีบุคลากรสายวิชาการและสนับสนุนการเรียนรู้ได้รับการรับรองวิทยฐานะตามกรอบ UKPSF เพิ่มขึ้น รวมถึงมีการบูรณาการจัดการความรู้กับแนวคิด CQI เป็นแนวคิดการพัฒนาการสร้างนวัตกรรมผลงานวิจัยของทุกหน่วยงานภายในองค์กร ส่งเสริมให้เกิดการจัดการความรู้และนำไปพัฒนาระบบงาน

แหล่งที่มา : ฝ่ายยุทธศาสตร์และงบประมาณ โดยส่วนแผนงาน